

- לפנות ערב ישבתי עם קבוצת חלמיזים מקנדה. שוחחנו שעהים על ההיסטוריה היהודית

על עם סגולה, איך עמד ואיך נעמד, על צורך בעליה ועוד.

14.7.68, יום א'

עד לפנות ערב הייתי חפשי, כשעה לפני המצעד הגיעה למרשה חבורה אמריקנית (ידידי

ישראל) להיפגש איתי. סיפרתי להם תחילה על הנגב וסיכווי ואחר כך שאלות. נשאלתי על העתיד.

אמרתי כי בזרם השנויים המתחוללים בעולם - מדיניים ומרעיים - לא יעז שום איש להתנבא.

אבל כיהודי אני אופטימי, ואם כי אני רואה כל רצון מצד שליטי ערב (כי דעת העם הערבי

איש אינו יודע) יש תקווה לשלום - אם היחסים בין אמריקה ורוסיה שופרו, וזה עלול לבוא

ע"י איחוד אירופה.

האורחים נפרדו ממני בחמימות והאורחות - בנשיקות. צלמו אותי וקבר פולה (נחכנסנו

בספריה).

לאחר המצעד נפגשתי עם חבורת נוער מרחובות שבאה הנה לעבוד פה שבועים. גם אחם

דיברתי על הנגב, הזיקה לחלוציות ולמדע ועל יתרונות הנגב - קירבה לאסיה ולאפריקה.

נשאלתי אם אני בעד תעלת מים סוף לים התיכון. לדעתי זה לא נחוץ. נוער זה חוזר סחר לרחובות.

15.7.68, יום ב'

פגישת עם נוער אמריקני לפני הצעדה. ישהו פה עוד כשבועיים. סיפרתי להם על הנגב -

אפשרויותיו, המעט שכבר נעשה, והרב שיש לעשות ועל ההרצאות על יהודי אמריקה.

16.7.68, יום ג'

בא אצלי קמלן ואשתו מבנקובר. יש שם 10.000 יהודים. שוחחנו על עליה. אחד מבניהם

יחישב פה.